

Berichten uit de Bourgogne

ANTON WESSELINGH

*Berichten uit
de Bourgogne*

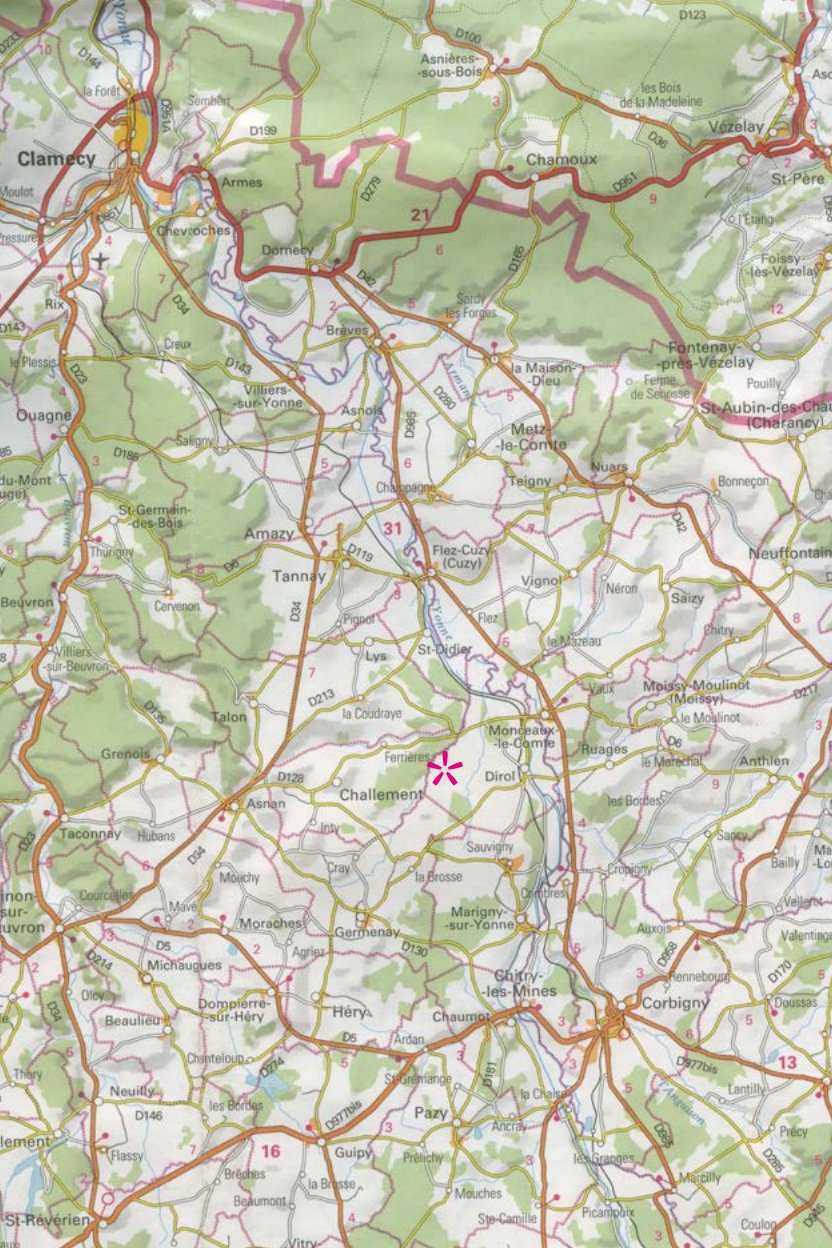
Voor Margriet

Inhoud

Het begin	9
Couleur locale	13
Hoe kom je aan zo'n huis?	18
Moderne media in de Bourgogne	26
Een zomerse zondag in Challement	31
Een weekend weg	37
Franse zangers	43
Voorjaar in Clamecy	52
Kasteelheer Marc en zijn opvolgers	62
Le vin et les dames	69
Schubert aan de Loire	79
Wateroverlast	88
Hollands heimwee	95
Margriet (1937-2014) – een ongelijke strijd	101
La Grande Guerre	106
Leven en dood	114
Stier Dorus en zijn koeien	120
Kerkklokken en kasteel	127
De betovering van Vézelay	133
Flora en fauna	140
Grote rotsblokken	147
En ook weemoedigheid...	153

‘Het getuigt van enige ijdelheid om nog eens
aandacht te vragen voor stukken die al eerder
zijn verschenen.’

H.L. Wesseling, *Vele ideeën over Frankrijk*, 1987

Het begin

Eind 1999 moet ik mijn werk afsluiten bij de Radboud Universiteit, toen nog Katholieke Universiteit Nijmegen. Een periode van 25 jaar in het 'Havanna aan de Waal' loopt ten einde, meestal boeiend, soms ergerniswekkend maar nooit saai. Hoe nu verder? Mijn vrouw Margriet werkt als kinderverpleegkundige in het Radboud ziekenhuis, onze drie dochters zijn afgestudeerd, in het buitenland en aan het werk. De weg ligt open voor nieuwe ervaringen.

In onze gesprekken over de toekomst lopen de voorkeuren niet altijd synchroon. Over één ding zijn we het eens: rustig in Nijmegen blijven wonen is niet de bedoeling, hoe dierbaar enkele herinneringen aan ons leven hier ook zijn. De Ooy-polder is er daar een van, de vele (muziek) vrienden een andere. Mijn sluimerende behoefte aan terugkeer naar het platteland – je bent niet voor niks een boerenzoon – vindt bij Margriet geen weerklank. Haar reactie op mijn voorstel voor een boerderijtje op een terp komt zo ongeveer neer op 'dan ga je maar alleen, ik wil terug naar Amsterdam'. Gelukkig heb ik niets tegen

Amsterdam, integendeel, maar toch. De oplossing komt ineens sneller dan verwacht doordat dochter Judith in Parijs belt met de mededeling dat ons eerste kleinkind wordt verwacht. Dat geeft de doorslag: Margriet zegt haar baan bij de zieke kinderen op en concentreert zich vanaf nu op de jonge moeder in Parijs en het hopelijk gezonde kleinkind. Ik vind een huis in Frankrijk een aantrekkelijk idee, niet te ver van Parijs (Judith) en later van Wallonië (Renate). Dochter Dieke (Leiden, Rotterdam) moet wat verder reizen. Frankrijk is al jaren onze vakantiebestemming. Heel wat regio's hebben we met ons gezin bezocht met de legendarische Citroën ds Break en een grote De Waard tent. Zo ontstaat het ideale compromis: in de winter de vertrouwde, levendige stad Amsterdam met zijn cultuur en zijn geborgenheid; in de zomer de rust en de stilte van het Franse platteland. Jawel, maar hoe regelen we dat dan? Waar willen we in het uitgestrekte Frankrijk de zomers doorbrengen?

De keuze voor de Bourgogne is geen toevallige: de regio is historisch en cultureel aantrekkelijk, er is geen massatoerisme, snelwegen en tgv ontbreken grotendeels, de streek is bereikbaar op één dag rijden en Parijs is niet ver. Voor alle zekerheid gaan Margriet en ik er een weekend heen en rijden er wat rond. Ons besluit staat

vast: daar willen we wonen. We vinden een makelaarskantoor in Haarlem dat zich specialiseert in de Bourgogne en samenwerkt met Franse makelaars en dan gaat alles heel snel. Het huis aan de Oude Groenewoudseweg in Nijmegen gaat in de verkoop en vindt vrijwel meteen een koper. Wij gaan in het vroege voorjaar een paar keer een weekend naar de Bourgogne om daar aangeboden huizen te bezichtigen. Ook dat gaat voorspoedig: het huis in Ferrières bevalt ons, één bod volstaat en al in maart 1999 tekenen we het voorlopig koopcontract.

Over dat huis in de Bourgogne en wijdere omgeving gaat dit boekje. Een goede vriendin in Amsterdam stuurt ons eind 1999 een zogenaamde dummy, een boek met lege pagina's in een zwarte kaft. Het lijkt haar mooi dat wij daarin noteren wat ons zoal overkomt, van verrassing tot ergernis, verdriet en vreugde: 'Over de snelle groei van notelaar en blauwe regen, over de velden vol maartse viooltjes al eind februari, over het onverwachte bezit van een akkertje vingerhoedskruid. Over adressen van fraaie eethuizen, over de schoorsteen waarin zich een groot kraaiengezin gevestigd heeft dat niet van plan is te wijken. En je zakt door de vloer van het kamertje dat jullie voor kleindochter Miriam hadden willen inrichten.'

Mooi gezegd door iemand met een vooruitziende blik. Veel daarvan is inderdaad uitgekomen. In de schoorsteen zit geen kraaiennest maar wel een nest met hoornaars (frelons). Dat ene zwarte boek werd een reeks van tien, een blijvende bron van feiten en data, van 'faits et gestes' van de bewoners, waarover ik de afgelopen jaren berichtte aan familie, vrienden en kennissen. Voor het samenstellen van *Berichten uit de Bourgogne* combineerde ik brieven met de aantekeningen uit de zwarte boeken. Aan het eind van elk hoofdstuk staat tussen haakjes vermeld van wanneer het oorspronkelijke bericht dateert. Soms moest ik gokken omdat de datering ontbrak. Het hoofdstuk over *Margriet (1937-2014): een ongelijke strijd* is nieuw.